

HELMI MEDIA

SINÄ
OLET
KUTSUTTU

Anki Sandvik

Sinä olet kutsuttu!
© Anki Sandvik ja Helmi Media Oy 2013

kustantaja
HELMI MEDIA OY
PEARL MEDIA LTD
Myllykatu 15
65100 VAASA
Puh. +358 50 5431 431
www.helmimedia.com

käännös
Eila Lillbacka

paino
KTMP Ykkös-Offset, Singsby 2013

ISBN
ISBN 978-952-5817-24-9

SISÄLLYS

1. Sinä olet kutsuttu.....	4
2. Uskovalla on useita kutsumuksia.....	7
3. Kristuksen ruumis – jokainen osa oikeassa paikassa.....	11
4. Kutsumuksessa elämisen merkitys.....	14
5. Monimuotoisuus Jumalan Valtakunnassa.....	15
6. Kuinka voi tietää kutsumuksensa.....	17
7. Kaikkein tärkeintä kutsumuksessa.....	22
8. Esikuva – Timoteus.....	27
9. Kutsumus opetuslapseuteen.....	29
10. Kutsumus seurakuntavirkoihin.....	33
11. Palkkio ikuisuudessa.....	36
12. Lopuksi.....	38

1. SINÄ OLET KUTSUTTU

On olemassa ihana totuus, joka koskee sinua uskovana. Taivaallinen Isäsi on kutsunut sinua pyhällä kutsumuksella ja uskonut sinulle tehtävän, joka on ainutlaatuinen ja erityisesti sinulle suunniteltu. Kutsumus koskee kaikkia uskovia, ei ainoastaan niitä, jotka palvelevat Jumalan valtakunnassa kokoaikaisesti. Tehtävä merkitsee sitä, että Jumala on antanut sinulle luottamuksen mutta myös suuren vastuun. Kukaan muu kuin sinä ei voi ottaa sitä paikkaa, jonka Herra on tarkoittanut sinulle. Tämä voi tuntua liian suurelta, mutta ihana uutinen on, että Jumala antaa kaiken tarvitsemäsi varustuksen ja avun, jotta voit suorittaa sen, mihin Herra on sinut kutsunut.

Kutsumus on teema, joka herättää mielenkiintoa useimmissa uskovissa, ja monet miettivät henkilökohtaista kutsumustaan. Sen jälkeen kun on tullut uskoon Herraan Jeesukseen, herää usein kaipuu, ei vain oppia tuntemaan Hänet, vaan myös täyttää Hänen antamansa tehtävä. Usein voi virheellisesti olla se käsitys, että ainoastaan saarnaajilla ja sellaisilla, joilla on näkyvä palvelu, on erityinen teh-

tävä. Mutta totuus on, että Jumalalla on suunnitelma ja tehtävä kaikille. Raamatusta voimme lukea: *”Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon”* (Jer. 29:11), ja: *”Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme”* (Ef. 2:10).

Kutsumus merkitsee siis sitä, että me olemme saaneet tehtävän suoritettavaksemme. Raamattu vertaa tehtävää kilvoitukseen, joka meillä on edesämme ja jonka voimme juosta kestävinä (Hebr. 12:1) ja päättää juoksun uskon säilyttäen (2. Tim. 4:7). Luettaessa tämä esitetään usein luonnollinen jatkokysymys: Mikä minun juoksuni on, ja kuinka minä sekä aloitan että päätän juoksun?

On tärkeää korostaa, että ei valita Herran arvokkailla teillä kulkemisen asemesta jotakin, joka sillä hetkellä tuntuu houkuttelevalta ja mielenkiintoiselta, mutta joka ei ole Jumalan A-suunnitelma. Yksi tärkeä kysymys, jonka voi tehdä itselleen säännöllisin väliajoin, on: Olenko minä Jumalan suunni-

telmassa sekä ajan että paikan suhteen? Vai pitääkö minun korjata kurssia?” Jokainen on suurimmaksi siunaukseksi Jumalan valtakunnassa, kun astuu Jumalan valitsemaan tehtävään. Lyhyellä aikavälillä voi saavuttaa menestystä ja hyviä tuloksia myös Jumalan tahdon ulkopuolella, mutta sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä ei ole parempaa paikkaa kuin olla Jumalan täydellisessä tahdossa, myös silloin kun ei nähdä kaikkia niitä tuloksia ja kaikkea sitä hedelmää, mikä halutaan nähdä. Joskus voi olla vastoinkäymisten ympäröimä ja voi jopa tuntea itsensä Jumalan unohtamaksi. Mutta aina löytyy ulospääsy kaikista vaikeuksista, ja Herra on luvannut, että Hän ei koskaan jätä eikä hylkää meitä (Hebr. 13:5).

Jumalan suunnitelmassa on aina aikoja ja hetkiä, muun muassa valmistelu-aika, joka merkitsee kaikkein eniten. Silloin Jumalan Henki valmistelee meitä tulevaan muun muassa koettelemalla sydämiämme (1. Tess. 2:4) nähdäkseen, mitkä motiivimme ovat ja mihin kiinnitämme huomiomme. Ilman tätä valmistelu-aikaa emme ole kypsiä astumaan tehtävään.

Kutsumus alkaa aina kutsumuksella Jumalan Valtakuntaan. Jos et ole aivan varma siitä, että olet Jumalan lapsi, on ensimmäinen kutsumuksesi vastaanottaa Jeesus Kristus Vapahtajanasi ja Herranasi. Rukous, jonka voit rukoilla, että pääset Jumalan Valtakuntaan, on viimeisellä sivulla.

2. USKOVALLA ON USEITA KUTSUMUKSIA

Kun Raamattu puhuu kutsumuksesta, tarkoitetaan useita elämämme eri alueita. Nämä eivät ole millään tavalla ristiriidassa toistensa kanssa, vaan me toimimme samanaikaisesti näissä kutsumuksissa.

Ensimmäinen ja tärkein on se, että meidät on kutsuttu yhteyteen Herran kanssa.

”Jumala on uskollinen, joka on kutsunut teidät yhteyteen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kanssa” (1. Kor. 1:9). ”Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen” (Joh. 17:3). Emme saa koskaan olla niin kiireisiä Jumalan palvelemissa, että unohdamme ensimmäisen ja tär-

keimmän kutsumuksemme. Herra kaipaa läheistä ja intiimiä yhteyttä jokaisen lapsensa kanssa. Kaikilla on sama arvo Hänen edessään, eikä kenenkään lapsen yhteys ilahduta häntä enemmän kuin jonkun toisen lapsen yhteys. Mikään ei kosketa Hänen sydäntään enemmän kuin se, kun meillä hänen lapsenaan on aikaa etsiä Hänen kasvojaan ja seurustella Isän kanssa.

Me olemme kutsutut myös olemaan kuninkaita ja pappeja (1. Piet. 2:9). Tämä koskee palvontaa ja esirukousta. Palvonnassa voimme ilmaista kiittollisuutemme ja esirukouksessa voimme harjoittaa hengellistä auktoriteettiamme rukouksessa muiden sekä yksittäisten henkilöiden että suurien yhteisöjen kuten kansakuntien, väestöryhmien ja seurakuntien puolesta. Meidät on kutsuttu myös tulemaan enemmän Jeesuksen kaltaisiksi, so. ajattelemaan, puhumaan ja toimimaan niin kuin Hän. Tämä toteutuu uudistamalla mielemme (Room. 12:2) ja antamalla Jumalan Hengen muovata sisimpämme sekä myös sallimalla sisimpäämme vuodatetun rakkauden virrata muihin (Room. 5:5). Raamattu puhuu hengellisestä kypsyydestä; Jeesuksen kaltaiseksi tuleminen on kasvamista lapsiasteelta,

jolla ego on usein suuri, hengelliseen aikuisuuteen, jossa huolenpito ja vastuu muista on suurempi.

Usein kun puhutaan kutsumuksesta, tarkoitetaan työtä ja tehtävää Jumalan valtakunnassa. Jeesus rukoilee itsensä puolesta. *”Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni”* (Joh. 17:4). Koska Jeesus on esikuvamme, koskee tämä myös meitä, me kirkastamme Isää sekä aloittamalla että lopettamalla tehtävämme. Tämän voimme nähdä myös Joh. 15:8:ssa, jossa Jeesus sanoo: *”Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni.”*

Kun on kyse työstä ja tehtävästä, voidaan sekä nähdä uskovan kutsumus (sovituksen virka), joka on sama kaikille (Matt. 28:18-20, Mark. 16:15-18, 2. Kor. 5:18), että erityinen henkilökohtainen kutsumus (1. Kor. 3:5-8). Uskovan kutsumus on olla opetuslapsi ja levittää Jumalan Valtakuntaa, missä uskova liikkuukin. Erityisestä kutsumuksesta riippumatta olemme kaikki kutsutut olemaan osallisia lähetyuskäskyssä. Lähetyuskäsky *’Menkää kaikkeen maailmaan ja tehkää kaikki kansat minun opetus-*

lapsikseni’ ei koske vain kaukaisia maita ja kansanheimoja vaan myös niitä, jotka asuvat lähellämme tai joita kohtaamme eri tavoin. Me voimme osallistua eri tavoin rukoilemalla, antamalla ja menemällä - kaikki omien mahdollisuuksiemme mukaan.

Kun Jumala kutsuu johonkin tehtävään, Hän antaa myös kyvyn ja varustuksen. Meidän osuutemme on suhtautua myönteisesti kutsumukseen ja kulkea Herran osoittamaan suuntaan. Jotkut ovat kutsutut palvelemaan kokoaikaisesti seurakunnassa tai muussa kristillisessä työssä, mutta useimmat ovat kutsutut vaikuttamaan uskovina maallisessa ammatissa tai kotona. Jumala tarvitsee kaikilla yhteiskunnan aloilla vaikuttavia kristittyjä. Meidän on ymmärrettävä, että emme ole vähemmän Jumalan kutsumia, jos tehtävä koskee pääasiassa toimimista kristityn yhteisön ulkopuolella. Huomattavasti suuremman hyödyn tekee, jos täyttää Herran uskomon tehtävän yhteiskunnassa, kuin että ottaa itselleen seurakuntatehtävän, johon ei ole kutsuttu. Riippumatta siitä, missä pääasiassa toimimme, meidät on kutsuttu olemaan valo pimeydessä (Matt. 5:14-16) ja myös aktiivisesti osallistumaan seurakuntatyöhön.

3. KRISTUKSEN RUUMIS – JOKAINEN OSA OIKEASSA PAIKASSA

Raamattu puhuu uskovista Kristuksen ruumiina (1. Kor. 12:12-31). Ruumis toimii parhaiten, kun kaikki ovat oikeassa paikassa ja tekevät oman osansa. Tätä voidaan verrata luonnolliseen ruumiiseen – jos esimerkiksi munuainen yrittää toimia silmänä, silloin on todella vaikea nähdä. Ja jos koko ruumis olisi silmä, kuinka silloin voisi kuulla? *”Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, itsekunkin niistä, ruumiiseen, niinkuin hän on tahtonut”* (1. Kor. 12-18). *”Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä”* (1. Kor. 12:22). Tämä estää yläpeän asenteen ja erinomaisuuden vahvemmissa osissa ja alemmuuden- ja tarpeettomuudentunnon heikommissa osissa.

Ruumiissa on monta jäsentä, mutta se on yksi ruumis. Ruumiin ulkopuolella ei voi elää, tämä koskee sekä fyysistä ruumista että Kristuksen ruumista. Fyysisessä ruumiissa ne osat, joita ei käytetä, tulevat heikommiksi; tämän voi huomata esimerkiksi, kun jokin lihas on käyttämättä jonkin aikaa.

Ruumis voi hyvin, kun se on aktiivinen. Aivoissa vapautuu endorfiineja, jotka tuottavat mielihyvän tunteen. Samalla tavalla mahdollisuus olla aktiivinen Jumalan valtakunnassa tuottaa mielihyvän ja tyytyväisyyden tunteen.

Herran tahto on, että jokainen hyväksyy paikkansa iloiten ja on luotettava haltija ja palvelija erityisessä tehtävässään (1. Kor 4:2). En ole koskaan kuullut varpaani sanovan, että haluaisinkin olla munuainen, vaan varvas on täysin tyytyväinen tiettyyn asemaansa. Jokainen ruumiimme osa selviää parhaiten siitä tehtävästä, johon se on luotu. Jos esimerkiksi munuaiseni kirjoittaisi tietokoneella, niin tulos olisi huomattavasti huonompi, kuin jos sormeni kirjoittaisivat. Samalla tavalla on Jumalan valtakunnassa; paras tulos syntyy, kun tekee sen, mihin Jumala on kutsunut. Se voi merkitä sitä, että annetaan tilaa sille, joka on kutsuttu johonkin tehtävään, sen sijaan että oman kunnianhimon tai muiden syiden vuoksi pureutuu kiinni tehtävään. Mikään ruumiinosa, esimerkiksi korva, ei myöskään sano 'voi kuinka työlästä, nyt minun täytyy taas ottaa vastaan ääniaaltoja', vaan on luonnollista tehdä sitä, mitä on luotu tekemään. Jeesus sanoo Matt. 11:30:ssä: ”*Sillä minun*

ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä”.
Niin tapahtuu, kun Jumalan voimassa teemme sitä, mihin Hän on meidät kutsunut.

Meidän on hyväksyttävä Jumalan mestarisuunnitelma. Hän tietää parhaiten! Jos me olemme tyytymättömiä, niin se on oikeastaan kapinaa Jumalaa vastaan. Jumala näkee moninaisuuden ja Hän on liittänyt yhteen ruumiin, niin kuin Hän on halunnut. Silmä ei voi sanoa kädelle: ”minä en tarvitse sinua”, vaan ruumiissa on valtava yhteispeli. Jos uskomme selviytyvämmme itse, niin ylpeys tulee hiljaa hiipien. Tosi nöyryys tunnustaa tarvitsevansa muita. Fyysinen ruumis osoittaa myös huolenpitoa, esim. jos minun jalkani on kipeä, niin toinen jalka ei vaadi tekemään pitkää kävelylenkkiä, jos olen saanut influenssan, auttaa muu osa ruumiista siten, että valkoiset verisolut hyökkäävät virusta vastaan ja ruumis lepää nopeuttaakseen parantumisprosessia.

Jumala vihaa kaikenlaista särkymistä. Tätä tapahtuu ruumiissa esimerkiksi, kun syöpäsolut jakaantuvat, vievät tilaa muilta ja tuhoavat muita soluja. Joidenkin solujen toiminta saa aikaan kärsimystä koko

ruumiille. Samalla tavalla on, jos jotakin jäsentä kunnioitetaan – silloin kunnioitetaan koko ruumista. Palkintojenjakotilaisuudessa ei koskaan kilpailun yhteydessä kuule, että mitali annetaan urheilijan jaloille tai käsille, vaan aina koko henkilölle.

Kristus on pää (Ef. 4:15), ja ilman päätä ruumis ei voi elää tai ylipäätään toimia. Jokainen ruumiin osa on riippuvainen päästä; luonnollisessa ruumiissa joko hermojärjestelmän tai hormonijärjestelmän kautta. Samalla tavalla jokainen Kristuksen ruumiin jäsen on riippuvainen päästä, Jeesuksesta Kristuksesta.

4. KUTSUMUKSESSA ELÄMISEN MERKITYS

Kun uskovat pääsevät kutsumukseensa ja ovat tottelevaisia taivaalliselle näylleen (Apt. 26:19), on tällä seurauksia, ei vain yksittäiselle uskovalle vaan muille Kristuksen ruumiissa ja ulkopuolella oleville. Ihmiset tulevat autetuiksi, ja uskova kokee sisäistä tyydytystä. Jeesus sanoo: *”Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa”* (Joh. 4:34). Ruoka täyttää si-

simpämmme ja antaa mielihyvää. Ilman ruokaa tulee heikoksi sekä luonnollisesti että hengellisesti.

Näky vaikuttaa positiivisesti motivaatioon. Henkilö, joka on motivoitunut, kokee olonsa paljon merkityksellisemmäksi kuin henkilö, jonka katse ei ole kiinnittynyt päämäärään. Vaara joutua hengelliseen työttömyyteen mukana tulevine seurauksineen vähenee, kun on jotakin innostavaa, jonka puolesta elää. Yksi hengellisen työttömyyden seurauksista on, että tyydytystä voi alkaa etsiä jostakin muusta kuin Jumalan tahdosta ja voi helpommin joutua pois siitä ihanasta elämästä, joka on Jeesuksen läheisyydessä ja palvelussa. *”Missä ilmoitus puuttuu, siinä kansa käy kurittomaksi”* (San. 29:18). Jumala haluaa antaa meille tyydytyksen, joka tulee etuoikeudesta palvella Häntä.

5. MONIMUOTOISUUS JUMALAN VALTAKUNNASSA

Niin kuin aikaisemmin on todettu, kaikki ovat kutsutut. Raamatussa voi nähdä valtavan monimuotoisuuden siinä, kenet ja kuinka Jumala kutsuu eri tehtäviin, kun on kyse taustasta, iästä ja

persoonallisuudesta. Aabraham oli 75-vuotias (1. Moos. 12:4), kun Jumala kutsui hänet muuttamaan toiseen maahan. Monet 75-vuotiaat ovat sitä mieltä, että pääasiallinen tehtävä elämässä on jo suoritettu, ja ajatus lähteä lopullisesti omasta maasta tai radikaalisti muuttaa kurssia, voi tuntua vieraalta. Mutta niin kauan kuin olemme maan päällä, voimme palvella Herraa. ”*Ja Leealla oli sameat silmät, mutta Raakelilla oli kaunis vartalo ja kauniit kasvat*” (1. Moos. 29:17). Käsité sameat silmät tulkitaan eri tavoin, mutta todennäköisesti Leea ei ollut ulkonaisesti yhtä kaunis kuin sisarensa. Mutta Jumala ei katso ulkomuotoa, kun Hän jakaa tehtäviä, vaan Hän on kiinnostunut sydäimestä (1. Sam. 16:7).

Muita esimerkkejä raamatullisista Jumalan käyttämistä henkilöistä on Elia, jolla oli itsemurhaajatuksia (1. Kun. 19:4), Sakkeus, josta ei pidetty (Luuk. 19), Mooses, joka ei halunnut puhua (2. Moos. 4:10), Joosef, jonka ongelma oli ylpeys (1. Moos. 37), Joona, joka ei halunnut totella (Joona 1:3) ja Daavid, joka oli murhaaja (2. Sam. 11). Nämä olivat henkilöitä, joilla oli erilaisia asenneongelmia ja heikkouksia, mutta Jumala voi käyttää heitä. Esimerkiksi Daavidista sanotaan, että hän

oli Jumalan sydämen mukainen mies (Apt. 13:22). Jumala ei etsi täydellisiä ihmisiä, vaan niitä, joilla on avoin sydän ja halu muuttua Herran tahdon mukaan.

Jumala kutsuu sekä korkeasti koulutettuja että niitä, joilla ei ole koulutusta. Hän kutsuu sisäänpääntyneitä ja ujoja samoin kuin karismaattisia ja ulospääntyneitä. Hän kutsuu kaikenikäisiä kristittyjä, kukaan ei ole liian nuori tai liian vanha palvelemaan Herraa. Jumala valitsee, kenelle Hän antaa eri tehtäviä. Sekä miehet että naiset ovat Herran kutsumia. Esimerkkejä Raamatussa olevista naisista, jotka palvelivat julistajina, ovat Priskilla (Apt. 18:2, 24-26) ja Foibe, joka oli diakoni ja seurakunnan palvelija (Room. 16:1-2). Yksi ensimmäisiä kristittyjä marttyyreitä oli Tekla, nainen, joka on voittanut ja kastanut monia ihmisiä Jumalan valtakuntaan.

6. KUINKA VOI TIETÄÄ KUTSUMUKSENSA

Monet uskovat kysyvät itseltään ja muilta: Mihin minä olen kutsuttu? Raamattu auttaa

meitä tietysti tässä kohdassa. Gal. 1:15:n mukaan kutsumus on meissä, jo ennen kuin synnyimme, mutta me emme ole aina tietoisia siitä. *”sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuiksi”* (Fil. 2:13). Meissä on sisäinen varmuus, joka ei koskaan jätä meitä. Usein tunnemme vetoa siihen suuntaan, jossa kutsumus on. *”Kuin syvät vedet ovat miehen sydämen aivoitukset, mutta ymmärtäväinen mies ne ammentaa esiin”* (San. 20:5). Tämä merkitsee sitä, että me rukouksen kautta voimme tulla tietoisiksi siitä, mitä sisimmässämme on.

Hengellisten johtajien tehtäviä on auttaa uskovia löytämään oikein, mutta myös antaa tilaa kasvulle ja kypsyydelle. Joskus kestää jonkin aikaa, ennen kuin on aika huolehtia jostakin tehtävästä. Gal. 2:7:ssä sanotaan ymmärretyn, mihin Paavali ja Pietari olivat kutsutut, so. tehtävä (armo, voitelu) huomataan, kun joku toimii sillä alueella, johon hänet on kutsuttu.

Profetia voi vahvistaa jotain, joka on uskovan hengessä, mutta on varottava rakentamasta kutsumustaan ainoastaan profeetallisille puhutteluille. Joskus

uskova voi hengessä kokea, mitä Jumala haluaa tehdä, mutta ehkä jonkun toisen kautta. Profetia on suureksi siunaukseksi, mutta meidän pitää olla tarkkoja siinä, että profetia on Raamatun mukainen ja että ymmärtää sanoman. Profetioita tuovat epätavalliset ihmiset, vaikka Jumala puhuukin, voi viestintuoja lisätä jotakin (tahallaan tai tarkoittamatta) omista ajatuksistaan. Koskaan ei pidä ainoastaan profetian antaa olla kutsumuksen perustana.

Jumala voi näyttää tehtävän monin eri tavoin; tärkein on sisäinen vakaumus, jonka on aina oltava Sanan mukainen. Alla on joitakin kysymyksiä, joi-
ta voi kysyä itseltään:

- Mitä olen halukas tekemään loppuelämäni? ”*Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu*” (Room. 11:29).
- Mihin olen jopa halukas käyttämään elämäni (Luuk. 9:23-24, Luuk. 14:28), ehkä muuttamaan kurssia ja muuttamaan ne olosuhteet, joihin tunnen kehotusta?
- Minkä tekemisestä tunnen iloa ja rauhaa ja minkä tekemiseen tunnen vetoa?
- Mikä on aina sydämessäni, ei vain silloin tällöin?

löin. Ja mitä Jumalan Henki todistaa sydämes-
säni? (Room. 8:14)

- Missä on armo, so. sisäinen helppous ja virta tehdä jotakin?

Kutsumus alkaa useimmin pienestä ja näkymättö-
mästä. Tätä voidaan verrata raskaana olevan naisen
hedelmöittyneeseen munasoluun. Alussa se on ul-
komaailmalle näkymätön ja vain nainen tuntee sen
pienen, joka on hänessä kasvamassa. Hyvä neuvo
varjella kutsumusta on olla toittamatta sitä kai-
kille. Ajan mittaan tulee esiin se, mikä hengellisesti
katsottuna on ruvennut itämään ja on kasvamassa.
Kun Jumala puhui minulle tehtävästäni, en kerto-
nut siitä kenellekään. Seurakunnan ensimmäisellä
lähetysmatkalla pastorini kysyi minulta, halusinko
todistaa eräässä kokouksessa, ja hän esitteli minut
sen kutsumuksen mukaisesti, josta Jumala oli mi-
nulle puhunut. Se oli ihana vahvistus, että olin kä-
sittänyt Jumalan puhuttelun oikealla tavalla.

Raskauden aikana tapahtuu muutoksia ja tuleva äiti
elää valmistelujen aikaa. Toisaalta vanhemmat al-
kavat aktiivisemmin suunnitella lapsen tuloa varten,
toisaalta naisen ruumiissa tapahtuu muutoksia. Nai-

selle se ei ole aina helppoa: hänellä voi esim. olla pahoinvointia ja vaikeuksia liikkua yhtä joustavasti kuin ennen. Myös hengellisesti katsottuna tapahtuu samanlaisia muutoksia; siirrytään tärkeään valmisteluvaiheeseen. Hengellinen vastustus voi tulla aikaisempaa suuremmaksi; vihollisemme, saatana, haluaa tietysti abortoida sen, joka on kasvamassa.

Aikataulu on tärkeä. Lapsi, joka syntyy oikeaan aikaan, on parhaiten varustettu elämää varten, kun taas ennenaikaisesti syntynyt on heikko. Samalla tavalla kutsumuksen aikataulu on erittäin tärkeä. Ennenaikaisesti syntynyt hengellinen työ on heikko. On pitäydyttävä Jumalan aikatauluun, vaikka joskus haluaisi nopeasti rynnätä johonkin, mitä Jumala on näyttänyt. On myös tärkeää muistaa, ettei lapsen syntyessä unohdeta isää, sillä joskus kutsumukseen uppoudutaan niin, että unohdetaan kaikkein tärkein: yhteys Isään.

Joskus, erityisesti valmisteluaikana, voimme tehdä jotakin, joka oikeastaan ei ole meidän pääkutsukumuksemme. Se on usein hyödyllinen harjoittelujakso, kun Jumala hoitaa ja varustaa meitä tulevaa varten, muun muassa kokemuksen avulla.

Tärkeä asia esiin nostettavaksi on se, että kutsu-
muksessa on aina kyse Jumalan työstä, ei omas-
tamme... ”*Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen
rakentajat turhaan vaivaa näkevät*” (Ps. 127:1).
Raamattu sanoo: ”*Ei ihminen voi ottaa mitään, el-
lei hänelle anneta taivaasta*” (Joh. 3:27). Kukaan
ei voi itse valita kutsumustaan. Herra valitsee, ja
meidän osamme on myöntää ja kulkea askel Hä-
nen osoittamaansa suuntaan.

7. KAIKKEIN TÄRKEINTÄ KUTSUMUKSESSA

Jumalan toivomus on, että kaikki, mitä Hän on
suunnitellut sinua varten, toteutuu ja menestyvät teh-
tävässasi. Hän haluaa sekä sinun parastasi että niiden
ihmisten parasta, joiden luo Hän sinua kutsuu. Kut-
sumuksessa on aina kyse siitä, että olet ihmisten siu-
naukseksi, ja tehokkain olet silloin, kun toimit sekä
Jumalan antamissa lahjoissa että siinä rakkaudessa,
jonka Jumala on sinun sydämeesi asettanut.

Kutsua voidaan verrata juoksuun, jonka aloittaa ja
juoksee ja lopettaa maalilinjan ohittamisen jälkeen.
Tärkeä tekijä juoksun loppuun suorittamiseksi on

se, että on valmistautunut ja hyvin valmentautunut tehtäväänsä (1. Kor. 9:25). Muita myötävaikuttavia tekijöitä on sisäinen motivaatio, katseen kiinnittäminen päämäärään, mutta myös katsojilta ja muilta urheilijoilta tuleva kannustaminen ja kannustushuudot. Pitkissä juoksuissa juoksijat usein vuorottelevat koko joukon vetämisessä ja auttavat tällä tavalla toisiaan jaksamaan, sillä kilpajuoksu voi aiheuttaa maitohappoa lihaksiin, ajoittain epäilyä jaksamisesta juosta maaliin asti ja joskus suurta halua astua pois radalta.

Kun juoksemme juoksuamme, on meidän noudatettava juoksun sääntöjä: *”Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti”* (2. Tim. 2:5). Mitkä säännöt ja tekijät ovat sitten tärkeitä kutsumuksessamme?

a) Että kaikki se, mitä teemme on aitoa, siksi että Jumalan Henki on koskettanut sisimpäämme. Meillä on vahva sisäinen elämä Jumalan kanssa, ja tästä käsin palvelemme Jumalaa ja ihmisiä. Me olemme myös tietoisia siitä, että me olemme sataprosenttisesti hyväksytyjä ja rakastettuja Kristuksessa emmekä palvele tullaksemme enemmän hyväksytyiksi tai arvostetuiksi.

b) Että meillä on syvä antautuminen sekä Jeesukselle että siihen, mitä Hän pyytää meitä tekemään. Me olemme halukkaita ja kuuliaisimpia tekemään saamamme tehtävän riippumatta siitä, kuinka paljon tuloksia me näemme, mitä vaikeuksia kohtaamme tai kuinka näkyvä tehtävä on. Meillä ei ole mitään omaa agendaa ja ajatusta siitä, että me teemme jotakin niin kauan kuin me itse saamme siitä jotakin, vaan sydämemme pohjasta voimme sanoa: ei minun tahtoni, vaan sinun. Jeesus on elämämme Herra.

c) Että motiivit ja pyrkimykset merkitsevät eniten. Joskus voidaan tehdä oikea asia, mutta motiivit ovat väärin. Pitää olla varovainen käytettäessä Jumalan antamaa lahjaa itsekkäisiin motiiveihin, esim. huomiota, kehumisen tai taloudellisten etujen saamiseen.

d) Että olemme tietoisia vaarasta ylpistyä, kun Jumala käyttää meitä palveluksessaan. Jumala pitää nöyrästä sydäimestä (1. Piet. 5:5-6). Nöyryydessä on kyse Jumalasta riippuvaisuudesta ja halusta antaa Hänelle kunnia.

e) Että tavoittelemme korkeaa henkeä, so. Kristuksen kaltaisuutta, kun elämme Jumalan Sanan ja

Pyhän Hengen johdon mukaisesti. Tämä merkitsee muun muassa uskollisuutta vähimmässä, jonkun toisen palveluksessa, ja kun on kyse talousasioista. *”Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä. Jos siis ette ole olleet uskolliset väärässä mammonassa, kuka teille uskoo sitä, mikä oikeata on? Ja jos ette ole olleet uskolliset siinä, mikä on toisen omaa, kuka teille antaa sitä, mikä teidän omaanne on”* (Luuk. 16: 10-12). Aito luonne kehittyi, kun uskollisesti palvelee vähässä ja salatussa. Meidän ei pidä myöskään verrata itseämme muihin, sillä kaikkia tarvitaan ja kaikki lahjat ovat Jumalan antamia.

f) Että olemme halukkaita elämään valmisteluajassa. Silloin juurumme Sanaan ja kasvamme hengellisesti. Raamatussa on useita esimerkkejä valmisteluajoista. Jeesus oli 30-vuotias, ennen kuin hän aloitti julkisen palvelunsa. Paavali oli useita vuosia erämaassa, kun hän sai ilmestyksiä Sanasta, ja Daavidia valmisteltiin tehtävänsä varten, kun hän paimensi lampaita. Voi jopa olla vaarallista tulla asetetuksi johonkin asemaan olematta valmistautunut. Paavali kirjoittaa hengellisestä joh-

tajasta: *"Älköön hän olko äsken kääntynyt, ettei hän paisuisi..."* (1. Tim. 3:6). Tätä voidaan verrata siihen, kuinka sydämelle voi olla vaarallista juosta maraton huonossa kunnossa.

g) Että olemme juurtuneita seurakuntaan, sillä se antaa meille suojaa, voimaa ja mahdollisuuden tulla varustetuiksi. Yksin emme ole vahvoja. Me tarvitsemme hengellisiä johtajia, jotka antavat meille viisautta ja auttavat meitä löytämään oikein. Seurakunta on hengellinen koti, jossa voi kasvaa siten, että saa hengellistä ruokaa mutta myös mahdollisuuden palvella ja auttaa.

h) Että emme käänny etukäteen määrätyltä tieltämme, emme vasemmalle emmekä oikealle. Evankelista Billy Grahamista kerrotaan, että monet yrittivät saada häntä tekemään muita asioita palvelussaan, esim. asettumaan Amerikan presidentinvaaleihin tai valitsemaan toisen suunnan kuin toimia evankelistan tehtävässä. Mutta hän tiesi kutsumuksensa ja oli kuuliainen, ja vain harvat ovat voittaneet yhtä monta ihmistä Jumalan valtakuntaan kuin Graham.

Raamattu kehottaa meitä: *”Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea”* (2. Piet. 1:10).

8. ESIKUVA – TIMOTEUS

Raamatussa on monia sekä hyviä että vähemmän hyviä esimerkkejä. Hyvä esimerkki on Timoteus, yksi Paavalin lähimpiä työtovereita. Paavali kirjoittaa: *”Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne; sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Kristuksen Jeesuksen on. Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette, että hän, niinkuin poika isäänsä, on minua palvellut evankeliumin työssä”* (Fil. 2:20-22).

Paavali korostaa, että Timoteus huolehti muista puhtaasta sydäimestä käsin ilman kätkeytyjä motiiveja. Tästä sydäimestä Jumalan ehdoton rakkaus voi virrata (1. Tim. 1:5). Vilpitön ja puhdas sydän on kallisarvoinen Jumalan edessä. Jumala koettelee sydämiämme sitä varten, että me voimme muuttua ja tulla enemmän Jeesuksen kaltaisiksi. *”vaan niin-*

kuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme” (1. Tess. 2:4). Paavali kehottaa Timoteusta kestämään koetuksen Jumalan edessä (2. Tim. 2:15), ja kuten voimme lukea Fil 2:22 hän oli myös kestänyt koetuksen. ”Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämänkaltaisista, tulee hänestä astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis” (2. Tim. 2:21) ja ”vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii” (Ef. 4:1), mutta valinta on meidän.

Paavali kehottaa kirjeissä Timoteukselle: ”*Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa*” (1. Tim. 6:6). Tyytyväisyyttä on omata kiitollinen asenne elämän eri tilanteissa: ”*Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa*” (1. Tess. 5:8). Tyytyväisyyttä on omata sisäinen vahva vakaus: ”*Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa*” (Fil. 4:13). Paavali kehottaa myös osoittamaan kunnioitusta sekä Jumalaa että ihmisiä kohtaan. Me elämme yhteiskunnassa, jossa kunnioitus

on vähentynyt, ja siksi on erityisen tärkeää, että me uskovina osoitamme kunnioitusta. Perustavanlaatuisesti on kyse sydämen asenteesta. Jumala arvostaa, kun me kunnioitamme vanhempiamme, vanhempia ihmisiä, johtajia, työtovereita, työntekijöitä ja kaikkia muita lähimmäisiä.

Herra kutsui Timoteuksen, aivan kuten kaikki muut, pyhällä kutsumuksella (2. Tim. 1:19). Paavali kehoitti Timoteusta tallettamaan ja virittämään palavaksi Jumalan armolahjan (1. Tim. 6:20, 2. Tim. 1:6). Sama kehoitus koskee jokaista kristittyä. Timoteukselle ei luvattu yksinkertaista ja mukavaa elämää, mutta häntä muistutettiin siitä, että: *”Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen”* (2. Tim. 1:7), niin että hän voi kantaa kärsimyksensä Jumalan antaman voiman mukaan ja että *”Herra on antava sinulle ymmärrystä kaikkeen”* 2. Tim. 2:7). Samat lupaukset koskevat myös meitä.

9. KUTSUMUS OPETUSLAPSEUTEEN

Jokainen kristitty on kutsuttu opetuslapsiksi. Opetuslapsi sekä ottaa vastaan opettajan opetus-

ta että on Sanan tekijä (Matt. 7:24-29, Jaak. 1:22). Jeesus sanoo: *”Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani”* (Joh. 8:31). Sanasta tulee opetuslapsen uskon ja elämän ohje, ja Sanaa välitetään edelleen muille. On kyse elämäntyylisestä: ottaa vastaan, muuttua itse ja antaa edelleen.

Opetuslapsi kuuntelee opetuslasten tavalla (Jes. 50:4), avoimella ja pehmeällä sydämellä ja halulla muuttua. Opetuslapsen sydän on hyvää maaperää, jossa Sana voi kantaa hedelmää. Opetuslapsen asenne on palvella ja hän on kuten mestarinsa: *”ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan”* (Matt. 20:28). Opetuslapsi kasvaa kypsyydessä ja vastuussa alettuaan palvella vähässä.

Jeesuksen mukana kulki paljon kansaa (Luuk. 14:25-28). Suuressa joukossa nimetön kristitty voi saada tietää ihanista ihmeistä ja tunnusteoisista, mutta kuitenkin pysyä tietyn matkan päässä Jeesuksesta. Opetuslapsi tulee lähelle mestaria ja saa enemmän valoa. Opetuslapsi on halukas maksamaan hinnan Jeesuksen seuraamisesta sataprosenttisesti. *”Ja joka ei kannata ristiänsä ja seuraa*

minua, se ei voi olla minun opetuslapseni” (Luuk. 14:27). Joh. 6:60-66:ssa monet opetuslapset lähtivät Jeesuksen luota, mutta Pietari sanoi, kenen luokse me menisimme. Opetuslapsi on halukas luopumaan. Jeesus sanoo samalla tavalla: *”Niin ei myöskään teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä hänellä on, voi olla minun opetuslapseni”* (Luuk. 14:33). Tässä ei ole kyse siitä, että ei saisi omistaa tavaroita, vaan on kyse sydämen asenteesta. On kyse siitä, että on halukas luopumaan, jos Jeesus niin haluaa. Kaikki, mitä Jumala tekee elämässämme, on meidän ja muiden ihmisten parhaaksi.

Opetuslapsella on yhteys muiden opetuslasten kanssa, joita hän ei ole itse valinnut. Jeesus sanoo: *”Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsiksi, jos teillä on keskinäinen rakkaus”* (Joh. 13:35). Tämä on mahdollista, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta (Room. 5:5). Opetuslasta koulutetaan, jotta hän vuorostaan kouluttaisi muita. Opetuslapsen palvelua kuvataan Lähetyuskäskysssä. *”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat*

minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti” (Matt. 28:18-20).

Opetuslapsi, jota hänen mestarinsa opettaa, voi kokea hikeä ja kyyneliä, mutta hänellä on myös monta etuoikeutta. Jeesus opetti vertauksin, ja kun Hän jäi yksin opetuslasten kanssa, saattoivat nämä kysyä ja saada vastauksia, jotta ymmärtäisivät vertaukset (Mark. 4:10, Mark. 10:10). Luuk. 6:13-16:ssa Jeesus valitsee 12 apostolia opetuslasten joukosta ei kansanjoukosta. Opetuslapset istuivat ensimmäisellä rivillä, kun Jeesus teki ihmeitä, ja he saivat nähdä Hänet läheltä päivästä toiseen. Jeesus pesi opetuslasten jalat (Joh. 13:5). Jeesus syö viimeisen ateriansa opetuslasten eikä suuren joukon kanssa (Luuk. 22:11). Jeesus ilmestyi opetuslapsille kuolleista nousemisen jälkeen. Voi olla mukavampaa kuulua ainoastaan suureen joukkoon, mutta elämä tulee paljon jännittävämmäksi, kun on Jeesuksen opetuslapsi.

10. KUTSUMUS SEURAKUNTAVIRKOKSIIN

Herra kutsuu jotkut ns. seurakuntavirkoksiin. ”*Ja hän antoi muutamia apostoleiksi, toiset profeteetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen*” (Ef. 4:11-12). Tässä voimme nähdä osaksi, että pyhillä, so. kaikilla uskovilla on tehtävänä palvella ja osaksi, että jotkut on kutsuttu varustamaan muita. Jumala valitsee, kenet Hän kutsuu eri tehtäviin; ihmisen ei kuulu valita seurakuntavirkkaa.

Nämä seurakuntavirat vaikuttavat usein moniin muihin sekä opetuksensa että elämänsä kautta; siksi niillä on suuri vastuu. Kuten aikaisemmin on todettu, on mentävä valmisteluajan läpi, niin on kypsä käyttämään oikein luottamusta ja sitä hengellistä auktoriteettia, joka palvelua seuraa. On aina traagista, kun saarnaaja tietoisesti valitsee Jumalan Sanan vastaisen elämän, sillä tästä voi tulla pitkälle meneviä ja raskaita seurauksia. Saarnaajan on tietysti oltava tarkka julistuksessaan, niin että julistus aina on Jumalan Sanan mukaista.

Saarnaajalla on voiteltu julistamiseen elämässään, minkä muut panevat merkille (Gal. 2:7). Joitakin luonteenomaisia eri seurakuntavirkojen piirteitä ovat:

a) Apostoli on se, joka on lähetetty (apostolos kreikaksi). Apostoli toimii tavallisesti yhdessä tai useassa muussa seurakuntavirassa, ja hänellä on usein kansainvälinen tai kansallinen työ. Apostoli aloittaa ja perustaa seurakuntia ja voi sen jälkeen määrätä hengellisen johtajuuden. (2. Kor. 12:12). ”*Onhan apostolin tunnusteot teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla*” (2. Kor. 12:12). Raamatusta löydämme useita esimerkkejä, muun muassa Paavalin.

b) Profeetta saarnaa usein jumalallisessa inspiraatiossa. Hän on usein terävä ja voi näyttää synnin ja epäoikeudenmukaisuuden pitäen päämääränä saada ihmiset kääntymään ja antamaan elämänsä sataprosenttisesti Herralle. Näyt ja ilmestykset ovat tavallisia. Pitää erottaa profeetan virka ja profetallinen voiteltu. Kaikki voivat profetoida, mutta profeetan virka on yksi viidestä seurakunta-

virasta. Musiikilla on suuri merkitys, kun profeetta palvelee. Esimerkki Raamatusta on Agabus (Apt. 21:10).

c) Evankelista on se, joka useimmin yltää pisimmälle ja rakastaa pelastumattomien joukossa olemista. Tietysti evankelista voi myös varustaa ja inspiroida uskovia. Saarna on usein yksinkertainen ja käsittelee evankeliumin ydintä; mitä Jeesus teki ristillä, ja kuinka ihminen voi syntyä uudesti. Parantamisen armolahjat, voimatekojen lahja ja tiedon sanat seuraavat usein evankelistan virkaa. Raamatusta löydämme Filippuksen (Apt. 21:8).

d) Pastori on paimen, joka huolehtii lampaista. Useimmin on kysymys paikallisesta kutsumuksesta, mutta pastori voi tietysti palvella muissakin paikoissa. Pastori saarnaa ja opettaa tavallisesti monipuolisesti antaakseen monipuolista ruokaa lampaille. Hän suojelee lampaitaan hengessä ja osoittaa tien, jota seurakunnan tulee vaeltaa. Hän on saanut näyn paikalliselle seurakunnalle ja hän sekä inspiroi että delegoi, niin että seurakunnasta tulee paikka, jossa eri lahjat voivat toimia. Esimerkki Raamatusta on Jaakob (Apt. 15). Sanaa

paimen ei käytetä tässä, mutta hänet käsitetään seurakunnan johtajaksi ja paimeneksi.

e) Opettajalla on usein suuri ilmestys, ja hän opettaa systemaattisesti ja jäsennellysti. Kuulijat voivat tuntea hengellistä kylläisyyttä ja saada selvyyttä ja ilmestystä Sanassa. Esimerkki Raamatussa on Barnabas (Apt. 13:1)

Saarnaajat voivat toimia monissa seurakuntaviroissa, eikä raja ole aina aivan selvä. Virat täydentävät toisiaan, ja kaikkia tarvitaan. Saarnaajan kutsumus tuo mukanaan suuremman vastuun, mutta Jumalan silmissä se ei ole muita kallisarvoisempi.

11. PALKKIO IKUISUUDESSA

Eräänä päivänä ikuisuudessa uskova tulee Kristuksen tuomioistuimen eteen tehdäkseen tiliä siitä, kuinka hän on käyttänyt sitä, mitä Jumala on hänelle uskonut, ja millä motiiveilla hän on palvellut Herraa (2. Kor. 5:10). Tämä jotta saisi palkkion työstä (1. Kor. 3:8). Me emme palvele Herraa saadaksemme palkkion, vaan palvelumme perustuu sille, mitä Jeesus on tehnyt meidän puolestamme,

ja miten vastaamme Hänelle. Me saamme palkkion Hänen anteliaisuutensa ansiosta. Mutta mitä voimme vastata, kun seisomme Herran Jeesuksen edessä ja kun Hän kysyy: Noudatitko Minun suunnitelmaani, jonka annoin elämäsi varten, vai omaa suunnitelmaasi?

Matt. 25:14-29:ssä kolmelle palvelijalle annetaan eri määrä leivisköitä (lahjoja). Kun kaksi palvelijoista näyttää, mitä he ovat tehneet leivisköillään, riippumatta leivisköiden määrästä, saavat he täysin saman palautteen: *'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'* Mutta kolmas palvelija, joka on kätkenyt leiviskänsä, ei saa samaa positiivista palautetta. Jumala palkitsee uskollisuuden ja kuuliaisuuden, ei hedelmän määrää. Suurempien palvelutehtävien vastuu on vain suurempi.

1. Kor. 3:9-15:ssä Paavali kirjoittaa siitä, että me Jumalan armon mukaan rakennamme Jumalan perustukselle, mutta että työmme palkitaan riippuen siitä, miten olemme rakentaneet. Kulta, hopea ja kallisarvoiset kivet edustavat sitä, jolla on ikui-

suusarvoa, ja sitä kun olemme rakentaneet talon oikeaan paikkaan, kun taas puu, heinät ja oljet edustavat sitä, mikä on omaamme, eikä tule kestämään. Meidän pelastuksemme rakentuu tietysti sille, mitä Jeesus on tehnyt, eikä siihen vaikuta meidän palvelumme hänelle.

12. LOPUKSI

Yhteenvetona voi vielä kerran painottaa, että sinä olet yhtä paljon Jumalan kutsuma kuin kuka muu kristitty tahansa. Sinua tarvitaan, että Jumala voi viedä loppuun kaiken suunnittelemansa. Hän haluaa, että menestyt tehtävässasi ja olet suureksi siunaukseksi monille muille. Suurin menestys, jonka voit saada, on olla Jumalan elämäsi varten laatimassa A-suunnitelmassa ja eräänä päivänä voida sanoa kuin Paavali: *”Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppäle, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat”* (2. Tim. 4:7-8).

PELASTUSRUKOUS

Taivaallinen Isä, sinun Sanasi sanoo, että *”jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut”* (Room. 10:9-10).

Minä käännyn nyt pois omilta teiltäni ja kutsun sinut, Jeesus, tulemaan sydämeeni. Minä tunnustan sinut Vapahtajakseni ja Herrakseni. Kiitos, että minusta nyt tulee Jumalan lapsi. Kiitos Herra Jeesus!

Tilaa ilmainen Lähetysnäky-lehti:
EKM - EVANKELIUMI KAIKKIIN MAIHIN

Myllykatu 15
65100 VAASA
044 017 6000
info@ekm.nu
www.ekm.nu

HELMI MEDIA

Lisää luettavaa ja kuunneltavaa:

HELMI MEDIA OY
Myllykatu 15
65100 VAASA
050 5431 431
tilaus@helmimedia.com
www.helmimedia.com